

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III. Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et Decreta

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

Canones de sacrosancto Eucharistiæ Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

cere, nisi detegantur, & refellantur errores; placuit sanctæ Synodo, hos canones subiungere, ut omnes, iam agnita Catholica doctrina, intelligant quoque, quæ ab illis hereses cauere vitarique debeant.

DE SACROSANCTO Eucharistiæ Sacramento.

CANON I.

a Supra
cap. I. Cō-
cil. Con-
stantien.

Si quis negauerit, a in sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento contineri verè, realiter, & substantialiter corpus & sanguinem vnà cum anima, & diuinitate Domini nostri Iesu Christi, ac proinde totum Christum, sed dixerit tantummodo esse in eo, ut in signo, vel figura, aut virtute: anathema sit.

CANON II.

b Conc.
idem dā-
nans arti-
culos Io-
an. V Vi-
clef.

Si quis dixerit, b in sacrosancto Eucharistiæ Sacramento remanere substantiam panis & vini, vnà cū corpore & sanguine Domini nostri Iesu Christi, negaueritq; mirabilem illam, & singularem conuersionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem, inuentib. dumtaxat speciebus panis, & vini: quam quidem conuersionem Catholica Ecclesia aptissime c Transsubstantiationem appellat: anathema sit.

c supra
cap. 4.

CANON III

Si quis negauerit, a in venerabili Sacramēto Eucharistiæ, sub vnaquaq; specie, & sub singulis cuiusq; speciei partibus, separatione facta, totum Christum contineri: anathema sit.

CANON. IV.

Si quis dixerit, peracta Cōsecratione, in admirabili Eucharistiæ Sacramēto non esse corpus, & sanguinē Domini nostri Iesu Christi, sed tātum in vsu, dum sumitur, nō autem ante, vel post, b & in hostijs seu particulis consecratis, que post Communionem reseruātur, vel supersunt, non remanere verum corpus Domini: anathema sit.

CANON. V.

Si quis dixerit, c vel præcipuum fructuum sanctissimæ Eucharistiæ esse remissionem peccatorum, vel ex ea non alios effectus prouenire: anathema sit.

CANON VI.

Si quis dixerit, in sancto Eucharistiæ Sacramēto Christum vnigenitum Dei filium nō esse d cultu latriæ, etiam externo, adorandum; atque ideo nec festiua peculiari celebritate venerandum, neque in processionibus, secundum laudabilem & vniuersalem Ecclesiæ sanctæ ritum & consuetudinem, solemniter circumgestandum, vel non publicè, vt adoretur, populo præponendum, & eius adoratores esse idololatrias: anathema sit.

a Conc. Florent. in decre. Eugenij ad Armenos. supr. cap. 3. & infr. Sess. 21. cap. 1. de com. b. sup. c. 3.

c Vide Conc. Florent. ibid. sup. cap. 2.

d sup c. 3.

CANON. VII.

a sup. c. 2. Si quis dixerit, non licere sacram Eucharistiam a in sacrario reſeruari, ſed ſtatim poſt conſecrationem aſtantibus neceſſario diſtribuendam, aut non licere, vt illa ad inſirmos honorificè deferatur: anathema ſit.

CANON. VIII.

b ſup. c. 8. Si quis dixerit, Chriſtum in Euchariftia exhibitum, ſpiritualiter tantum manducari, & non etiam ſacramentaliter ac realiter: anathema ſit.

CANON. IX.

c Can. omnis vtriuſq; de pœ & remiſſ. Si quis negauerit, c omnes & ſingulos Chriſti fideles vtriuſq; ſexus, cùm ad annos diſcretionis peruenerint, teneri ſingulis annis, ſaltem in Paſchate, ad communicandum, d iuxta præceptum ſanctæ matris Eccleſiæ: anathema ſit.

CANON X.

d Concil. Later. ſub Innoc. 3. cap 21. & infr. ſeſſ. 14. c. 8. de pœnit. Si quis dixerit, e non licere ſacerdoti celebranti ſeipſum communicare: anathema ſit.

CANON XI.

d Concil. Later. ſub Innoc. 3. c. 2. Si quis dixerit, f ſolam fidem eſſe ſufficientem præparationem ad ſumendum ſanctiſſimum Euchariftiæ Sacramētum: anathema ſit. Et, ne tantum Sacramentum indignè, atque ideò in mortem, & condemnationem, ſumatur; ſtatuit, atque declarat ipſa ſancta Synodus, illis quos conſcientia peccati mortalis grauat,

a quan-

a quantumcunq; etiã se contritos existiment' a sup.c.7.
habita copia Confessoris, necessariò præmitten-
dam esse Confessionem sacramentalem. Si quis
autem contrarium docere, prædicare, vel per-
tinaciter asserere, seu etiam publicè disputan-
do defendere præsumpserit, eo ipso excommu-
nicatus existat.

Decretum de reformatione.

CAPVT I.

E Adem sacrosancta Tridentina Synodus,
præsentibus in ea eiusdē sanctæ Sedis A-
postolicæ Legato, & Nuncijs, intendens non-
nulla statuere, que ad iurisdictionem pertinet
Episcoporum, vt, iuxta proximæ Sessionis de-
cretum, illi in commissis sibi Ecclesijs eò libē-
tius resideant, quo facilius, & commodius sibi
subiectos regere, & in vitæ ac morum hone-
state continere potuerint; illud primùm eos
admonendos censet; b vt se pastores, non per-
cussores esse meminerint, atq; ita præesse sibi
subditis oportere, vt nō in eis dominantur, sed
illos, tanquam filios, & fratres diligant: elabo-
rentque, vt hortando, & monendo ab illicitis
deterreant; ne, vbi deliquerint, debitis eos pæ-
nis coercere cogantur. quos tamen, si quid per
humanam fragilitatem peccare cōtigerit, c il-
la Apostoli est ab eis seruanda præceptio, vt il-
los arguāt, obsecrent, increpēt in omni bonita-
te, & patientia: cūm sepè plus erga corrigendos

b Tit. 1.
1. Tim. 3.
1. Pet. 5.
dist. 45.
in princ.
dist. 64.
cap. vlt.
dist. 91. c.
esto sub-
iectus.
c 2. Tim.
4.